

Tekst: Anneke den Bouwmeester

TOEN HOONHORST NOG GEEN HOONHORST WAS

Her en der verspreid wat huisjes. Op of tussen de kleine heuvels in het landschap. Aangewezen op zichzelf en het buurtschap Lenthe. Meer was er eigenlijk niet, laat staan de naam Hoonhorst. Totdat het bisdom van Utrecht in 1336 een rekening stuurde naar Seine Wolterszoon. Hij kreeg de opslagplaats, 'de Hoenhorst to Lenthe', met alles erop en eraan, 'te leen'. De naam Hoonhorst is geboren. De start van een actief en dynamisch dorp is een feit.

Maar van 1336 tot 2018 was nog een lange lange weg te gaan. Hoonhorst begon pas te groeien vanaf het begin van de vorige eeuw. Dat was te wijten aan de zogeheten reformatie, enkele eeuwen terug, waarin de splitsing van het Christendom centraal stond. Het was, kort gezegd, de protestanten tegen de katholieken. Uiteindelijk was de Europese geloofsstrijd gestreden. Maar de naweeën waren vooral voor de katholieke dorpen zichtbaar, zoals in Hoonhorst. Er vestigden zich maar mondjesmaat nieuwe bewoners. Geleidelijk aan groeide het van circa 28 gezinnen in 1900 naar de ruim 280 huishoudens op dit moment.

Voorzieningen

De groei van woningen en boerderijen zorgde ook voor steeds meer voorzieningen in het dorp. Van bakkerij, molen en kerk

ging het naar ambachtelijke ondernemers als timmerman, schilder, smid, klomp- en zadelmaker, een opslag van veevoer en uiteindelijk de bekende Sint Cyriacusschool. En waar gehandeld wordt, is een bank nodig. Zeker toen de ruilhandel overging naar klinkende munt.

Weet u het nog?

De wat oudere bewoners van Hoonhorst zullen zich de verdere uitbreiding van hun mooie dorp nog wel kunnen herinneren. De geheel nieuwe gebouwde kerk in 1964 en de bouw van de bekende wijken, Dammans Es, Tempelhof, De Weitjes, De Horst en Koele. De komst van de bibliotheek, de gymzaal, de sportvelden en zaal Kappers hebben de groei nog een extra duwtje gegeven. Want een dorp met zoveel voorzieningen, nodigt uit er te wonen.

'In Europa'

Dat gevoel hadden de Engelse Ken Hughes en de Duitse Ina Adegeest ook toen ze in Hoonhorst kwamen wonen. Ken al ruim 9 jaar en Ina 2 jaar geleden, nadat ze eerst nog 2 jaar in Dalfts en heeft gewoond. Beiden troffen een Nederlandse wederhelft en hebben hun plek gevonden in Hoonhorst. Ken in de zelf opgeknapte oude molenaarswoning van Fakkert. Ina midden in de mooie natuur, iets buiten de dorpskern.

Buitengebied

Ken is meubelmaker en kwam 19 jaar geleden bij toeval in Nederland terecht. Een vriend haalde hem over om een jaartje in Nederland te komen werken, in Utrecht. Dat jaartje zijn er inmiddels 19 geworden. Hij ontmoette zijn vrouw. Ze kregen kinderen. En wilden op een gegeven moment

TO LENTHE'

Hoonhorst gem. Dalfsen

met het gezin in een buitengebied wonen. Zijn vrouw werkte in Zwolle en dus werd in die omgeving gezocht. Uiteindelijk werd het Hoonhorst.

Voor Ina was de keus om in Hoonhorst te gaan wonen niet moeilijk. Haar man woonde al in Dalfsen. Omdat ze vanuit huis werkt voor een internationaal bedrijf, is het fijn in een rustige omgeving te wonen. Zeker als je regelmatig Europa in moet om zaken te doen.

Accent met charme

Zowel Ina als Ken hebben zich makkelijk aangepast aan het dorpsleven en de Nederlandse gewoontes en gebruiken. Beiden spreken Nederlands. Ken weliswaar met een zwaar accent en doorspekt met Engelse woorden. Ina daarentegen perfect, hoewel je aan haar accent hoort dat ze Duitse is. Thuis spreekt ze uitsluitend Nederlands. Voor haar werk alleen Engels. Het Sallands dialect is voor beiden een stapje te ver. Op enkele woorden na verstaan ze het niet echt.

Vriendelijk en sociaal

Maar dat neemt niet weg dat ze de Nederlandse cultuur en gewoontes omarmen. Ze kunnen goed omgaan met de zogeheten Nederlandse directheid. Hoewel ze dat eerder zien als vriendelijk en sociaal, dan als onbeleefd, zoals weleens wordt gesug-

gereerd. Ze vinden het leuk mensen te ontmoeten. En iedereen groet elkaar hier, ook al ken je elkaar niet.

Versierde tuinen en straten

'Ik stond met de mond open tijdens een eerste verjaardagsvisite,' vertelt Ina, amper van de verbazing gekomen. 'Niet alleen de jarige werd gefeliciteerd, nee, iedereen! Ik dacht, wat gebeurt hier? En dan het versieren van de tuin als iemand 50 jaar wordt en bij geboortes. Dat kennen we in Duitsland helemaal niet.'

Ken beaamt dit. 'Koningsdag is hier ook erg bijzonder,' vult hij aan, 'heel Nederland lijkt te worden versierd. Er wordt een thema bedacht voor straatversiering en de hele buurt gaat aan de slag. Volgens mij vind je dit nergens ter wereld. Ik vind het prachtig.'

Brr, Nederlands eten

Over het Nederlandse eten zijn beiden minder te spreken. Met name de oer-Hollandse stampotten vallen niet in de smaak. 'Brr, zuurkoolstampot,' griezelt Ina. Ken valt haar daarin bij. Beiden eten en koken meer internationaal zoals Thais en Indiaas.

Ook het brood vinden ze niets. 'Ze zijn heel groot, maar het is heel veel lucht. Je drukt ze zo plat en het vult niet. Nee, ze houden meer van stevig brood waar bijvoorbeeld rogge in zit.

Al met al voelen Ken en Ina zich enorm thuis in het gastvrije Hoonhorst. Ze hebben er hun plekje gevonden en kijken alweer uit naar het jaarlijkse buurtfeest.

Beleef Hoonhorst op 8 september

Hoonhorst haalt op 8 september alles uit de kast het de bezoekers naar de zin te maken. Er valt van alles te zien en te doen voor jong en oud. Kijk op pagina 5 voor het volledige programma van Hoonhorst.

